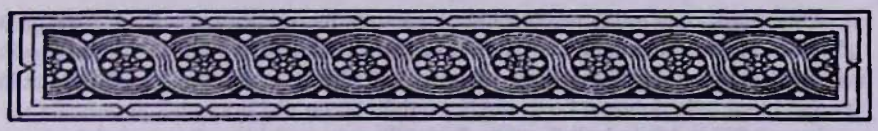

71. ԴՑՈՒՆՑԱ-ՋԱԼԱԲԻ

Կէլնի, չէլնի մեյ խատ խեղճ մարթմ: Էսա մարթուն կէլնի մեյ խատ կնիկ, ինան մեյ խատ լաճ:

Էսա մարթն ի, զմեն օր կէրթա դաշտ՝ ցախ պանն կժողվի, կպիրի, կծախի, իդով էլ կապրին:

Ավուր մեկ էսա մարթն ի, գյեռ կնացե դաշտ էփեջա ցախ պանն ժողվե, արե մեկ ճոչ շլակմ, շլկե էլե, որ պիտի գյա տուն, ճամբախ բիրդանն ոտքեր կլպզտրա, կինի մեյ խատ քյանդալեմ, որ կլպզտրա, կինի էդա քյանդալեն դիզն էլ ոտքեր կառնի մեյ խատ սիվդակ քյարիմ, սարփից էդա սիվդակ քյար կկլորվի էնտեխ, մեյ խատ ծուկ կպանցվի էդա քյարի տակ:

Էսա մարթն ի, որ կտիսնա էդա ծակ, մեյ խատ կիրիշկա ներս, կտեսնա, որ ի՞նչ՝ յոթ էօդա կիրիվա ներս, էդա յոթ էօդի մեչ իլին լցուկ ոսկի, ջավահել, ակնունքյեղեն, պան են: Համա ուր շլակ կտփի գյետին, կմտնի ներս, կէրթա էդա շավահել, ակնունքյեղենից կլցի ուր էրկու ջվլներ, կանի խորոտ շլնկ, կշրջի, որ պիտի էլնի դյուս գյա, ի՞նչխ կանի, չկանա ճար կնտնե, որ էլնի դյուս, ըսկուն, որ լցե ջվլներ, էլ չի կիմիշե որ էդա ջվլներ դնարտկի: Հա կճոռթա, կպոռթա, որ խանի դյուս տանի, չի կանա, ըսկուն, որ իրիկուն կուտա վերեն:

Իրիկուն ի, էսա մարթ կտիսնա էն թանրաֆեն մեյ խատ դամ գյեռ փնչփնչալեն կուգյա:

Էսա մարթն ի, ի՞նչխ կանի՝ ճար չէլնե, կասի ինքյ ուր՝ «Հայիանամ, թող էսա դև գյա, աղաճանքյ կինեմ ինոր, կասեմ՝ գյեռ ես խեղճ եմ, մեյ քիչ էսա ոսկուց, ջահավելից տուր տանեմ, ես էլ խեղճ եմ, ապրեմ»:

Էսա դևն ի, կուգյա, առանց խարցուցելու, որ կտեսնա էսա մարթ մտե ուր խանզինեն, համան կխասնի վերեն, կվիրուցի կանի մեյ խատ կոեթ, կտփի պատ:

Էսա մարթու տղեն ի, կտիսնա որ էսա կիշեր ուր խեր չէկավ տուն, էն մեկէլ օր առատուն ի կէլնի վեր, կասի. - Էրթամ իմ խեր փտոեմ, տեսնամ խենքյ որ տեղն ի մնացե էսա կիշեր, չէլնի՞ մեյ պանմ էլե:

Էսա լաճն ի, առատուն կէլնի վեր, կինի ճանմբանխ, կուգյա, կտիսնա, որ ճանմխի վերեն ուր խոր պեռներ գյեռ էտտեղ թանլված մնացե, համան խեր չէրևա, կմոտախասնա, կտիսնա, որ ի՞նչ՝ խոր պեռներ բիթուն ոսկի, ջավահել, ակնունքյեղեն են: Հանմդա եէլ կտիսնա, որ ներս յոթ էօդա իլին պոկապոուկ էլմէլ ոսկի, ջավահել, ակնունքյեղեն են:

Էսա լաճն ի, ինքն էլ չկանա էսա խոր պեռներ պիրե, ընկուն որ ծանդըր ի. կճոռթա, կպոռթսւ, կտիսնա, որ ճար չկա, կասի. - Աղե՛կ, ես քյե չեմ կանա տանե. խո մենքյ կանանքյ գյա քյո մոտ. - կասի, կէլնի կէրթաւ ուր մերն էլ տնից կառնի, կուգյա էտա տեղ. խորոտ էտա ոսկու էօդիհոտերաց մեչ կապրեն:

Էսա լաճն ի, ինքյ բիթինն գյախ մի քյանի շապթով կէրթա ավշութեն. չի գյա տուն:

Ավուր մեկ օր էսա լաճ տուն չէլնե, դև կուգյա ուր խազինեն աչկ տալու. կուգյա կտիսնա, որ մեյ խատ կնիյմ գյեր մեչ ուր տներաց, մեչ ուր խազինեն. կխարցուցի կնգյան, կասի. - Խողածի՛ն, տյհու ի՞նչ պան ունես մեչ իմ խոդին:

Էսա կնիյն ի, բիթուն պան կասի: Կասի. - Գյեր իմ լաճ պիրեց զիկ ըստեղ, էսա էրկու շապաթ էլ էլավ, որ կնացե ավշութեն, չհուր մկա ալա չիկե:

Էսա դևն ի, որ կտիսնա էսա կնգյան ջահելութեն, խորոտկութեն, խարար կթալի էսա կնգյան, կասի. - Քյանի որ էտասկնա իք, քյո լաճն էլ շապթըներով կէրթա ավշութեն, անգյան կուգյա, արե մենքյ էլնենքյ իրիկ կնիկ: Եփ քյո լաճ կուգյա, ես զաթի տնից կէրթամ, եփ քյո լաճ կէրթա, ես կուգյամ մեյդրա քեոֆ կանենքյ:

Էսա կնիյն ի, կամքյ կուտա գյեր դևու խետ կէլնեն իրիկ կնիկ:

Կընցնի ժամանակմ, էսա կնիկ լաճմ կպիրի, ի՞նչխ անին, ի՞նչխ չանին, որ էսա լաճ չտիսնա:

Իրիկուն ի, որ դև կուգյա տուն, էսա կնիկ էսա դևուն կասի. - Քյա. մա՛րթ, մկա ի՞նչխ պիտի անենքյ, որ իմ լաճ չի գյա էս տղին տիսնա, որ տեսավ՝ պիտի խարցուցի, ասի էսա վո՞վ ի, վե՞րն ի, էտասկնա պիտի անի:

Դևն ի, կասի. - Ի՞նչ պիտի անենքյ:

Կնիյն ի. կասի. - Իմ ճոչ լաճ շատ քթով տղայ ի, պիրենքյ էսա տղեն փաթհութենքյ մեչ շորի, անենքյ կոնդախ, առ տար դիր ճամխու վերեն: Իմ լաճ կուգյա, տղի լալու ձեն կառնի, սիրտ կքթա վերեն, կառնի, կպիրի կուտա զիկ. կասի՝ ա՛ռ մարե, էսա տղեն պահի, թող էլնի զիկ ախպեր:

Դևն ի, կասի. - Ի՞նչխ որ կիտես, ընկուն էլ արա:

Կնիյն ի, կէլնի կպիրի քիչմ շոր-մոր, էսա տղին կփաթութի մեչ էդա շորերաց, կանի պստիկ կոնդախմ. կուտա դևուն, կասի. - Դե՛, առ տար դիր վեր ճամխին:

Դևն ի, կառնի կոնդախ, կպիրի կդնի ճիշտ ճամխի օրթեն:

Իրիկվան թարաֆան ի, էսա լաճ ավշութնից որ կդառնա տուն, կտիսնա վեր ճամխին կլոր գյունդմ պան, իդոր մեչեն էլ պստիկ տղի լալու ձեն կուգյա, կմոտոխսանա, կտիսնա. որ մեյ խատ պստիկ տղեմ մեչ շորերաց կուլա: Կվերուցի կառնի, կպիրի տուն, կուտա մոր, կասի. - Մարե՛, էսա տղեն վեր ճամխին տրուկ էր, էկա տեսա, որ կողեր, սիրտս չիպե, որ թողնի էնտեղ, առի էկա, ա՛ռ պախի, թող ճոճանա, կանեմ զիկ ախպեր:

Մերն ի, շատ կուրախնա վեր էսա տղին, կտանա ուր լաճուն կասի. - Խա՛, քյե մեռնեմ, քյո ուզածի պես կպախեմ:

Կըննցնի գյեր, ընկնա տարեքյ, էսա պստիկ տղեն կտառնա չհուր տսնվէրկու տարեկան: Ավուր մեկ էսա կնիյն ի դևուն կասի. - Քա մարթ, խերիքյ ի ընկան գյախսփիկ մնանքյ, ի՞նչ կխասկնանքյ էսա հալից, մարթ որ սարբաստ չէլնի ուր տան մեչ, ի՞նչ անեմ էն կյանքյ որ մարթ կապրի:

Էսա դևն ի, կասի. - Ինչխ անենքյ, որ սարբաստ էլնենք:

Էսա կնիյն ի, կասի. - Կիտես ի՞նչխ պիտի անենքյ. էսա իմ ճհչ լաճուն պիտի

մեկ կերպով կուրիսցուցես, որ մենքյ էսա տան մեչ սարբաստ էլնենքյ, թե չէ՝ ուրիշ ճար չկա, էլ անտանելի էի էսա կյանքյ:

Դևն ի, կասի. - Կնի՛կ, ի՞նչխ կէլնի էդասկնա պան. իմ ծեռ չէրթն քյո բմբազյիթ տղին սպանեմ, ավըսոս ի:

Էսա կնիյն ի, կասի. - Չէ՛, ի՞նչ անիմ ինոր բմբազյիթութեն, որ մենքյ ըսկնա գյախսիկ կապրինքյ նն՛ դուս կանանքյ անե, նն՛ ները Ի՞նչխ կանես արա. ինոր իմ աչիչ կուրիսցու:

Էսա դևն ի, կասի. - Աղե՛կ, քյանի որ դյու կասես կուրիսցու, էն որ քյո խալա՛ լաճն ի, ես ի՞նչխ անեմ. զիկ խռ իսկի պնն չի, մենակ թե ես ասի՝ ափսոս ի, բաբազյիթ ի, թե որ կուզես քյո լաճուն կուրիսցուցեմ, կիտես ի՞նչխ պիտի անեմ: Էսա իրիկուն, որ քյո լաճ կուգյն տուն, ես կէլնեմ օց, կմտնեմ տան դռան շեմքյան տակ, խետ որ էկավ, ոտ պիտի թնլի, մտնի տուն, ես ինոր ոտքյեր կկծեմ, կմեռցուցեմ:

Կնիյն ի, կասի. - Խա՛, էտասկնա շատ խորոտ կէլնի:

Էսա պստիկ տղեն ի, էնա պնն կլսի, կէլնի դուս, ճա աչկեր կկանացուցի տեսնա, խենքյ ուր ախպեր ե՞փ կուգյն տուն:

Իրիկուն ի, էսա ճիչ լաճ գյետ ավշութնից կտառնա կուգյն, որ պիտի մտնի տուն, էսա պստիկ լաճն ի, կէրթն ուր ախպոր առնճ, կասի. - Ախպե՛ր, պիտի գյնս իմ քյամակ, քյե շլկելով պիտի տանեմ չիր տուն:

Ճիչ ախպերն ի, կասի. - Ջա՛նմ, ախպեր, ի՞նչ կանես, զիկ ինչի՞ կշլկես, ախր չես կանա, դյու պստիկ ես նլն, սորա մեչքդ տեղեն կէլնի:

Էսա պստիկ ախպերն ի, կասի. - Չէ՛, իլնքյ-բլնքյ պիտի գյնս իմ քյամակ:

Կուլն, կմոմռն, որ մնդնթ:

Ծոչ ախպերն ի, կննչնրննն. ի՞նչ կանի, պստիկ ախպոր խաթր չի կոտրե:

Պստիկ ախպերն ի, կշլկի ճիչ ախպոր, կառնի, կպերի չիր տուն:

Էսա դևն ի, էլե օց, մտե շիմքյան տակ, կաչկի որ էսա լաճ գյն փննթութվա ոտքեր, կծի: Բիրդնն կտիսնա, որ պստիկ ախպեր ճիչ ախպոր շլկե կպերի տուն, կտիսնա, որ ուր լաճն ի, շեմքյից կընցնի, էլ դիս չի գյն չիր էն մեկել օր:

Առատուն ի էսա ճիչ ախպեր կէլնի էլմ էլ կէրթն ուր պննին, կէրթն ուր ավշութեն:

Դևն ի, կուգյն տուն, կնգյան կասի. - Էսա չէլնվ, իրիկուն էլ կէլնեմ էլմ էլ օց, կմտնեմ դռան դռընցու մեչ, ես կիտեմ, էլմ էլ պստիկ լաճս պիտի ասի, թե էլմ էլ շեմքյան տակն ի, ճիչ ախպեր պիտի շլկի գյն, որ էկավ, էնգյնխ վերու դռընցու մեչեն ինոր վիզ կկծեմ:

Կնիյն ի, կասի. - Խւս, էտասկնա՝ դճա աղեկ կէլնի:

Պստիկ տղեն ի, էսա պնն, որ կլսի, էլմ էլ իրիկվան թարաֆ կէլնի դյուս, ճն աչքեր կկանացուցի ըստեճ-էնդեճ խենքյ եփ կուգյն ուր ախպեր:

Դևն ի, էլե օց, մտե դռընցու մեչ, կաշկի որ էսւ լաճ գյա:

Պստիկ ախպերն ի, գյետ կտիսնա, որ ախպեր էն թնրնֆից կուգյն, ճաման կէրթն դողրի ախպոր դիմաց:

Էսա ախպերն ի, որ կտիսնա ուր պստիկ ախպոր, կուրախնա վերեն, կպռնի կպաքյի, կասի. - Դե՛, քյեզե էրթննքյ տուն:

Պստիկ ախպերն ի, էլմ էլ աղաճանքյ կինի ճիչ ախպոր, կասի. - Ախպե՛ր, էրեկ ես քյե շլկեցի, էս օրն էլ դյու զիկ պիտի շլկես:

Ճիչ ախպերն ի, պստիկ ախպոր խաթր չի կոտրե. պստիկ ախպոր կառնե քյամակ, կէրթա տուն:

Էսա դևն ի, դռընցու կիրիշկա. հա տիսնա խենքյ ինի կուգյա. էսա լաճ ի, որ կէի, որ կուգյանն, էսա դևն ի դռընցու կտիսնա. որ ճիչ ախպեր պստիկ ախպոր շլկե գյեռ կուգյա:

Դևն ի կտիսնա. որ պստիկ ախպեր վեր ճիչ ախպոր քյամկին ի. էլմ էլ չի կանա կծի:

Վարհաալ էսա պստիկ ախպեր հնա հոչ ախպոր էսասկնա բալեքյդերաց կազատի:

Պստիկ ախպերն ի, կտիսնա որ ճար չկա, ուր ճիչ ախպոր պիտի յա սպանեն, յան պիտի ուտեն, էն մեկ օր ճիչ ախպոր կասի. - Ախպե՛ր, էսօր դյու մէրթան ավջութեն, արե քյե փնթյութիմ մեչ էսա խսրին, տանեմ դնեմ դռան իտև. թամաշա արա, տե՛ս վով կուգյան մեր տուն էսօր:

- Կիտե՞ս, - կասի էտա պստիկ ախպեր, - մեյ խատ դևմ կուգյան, կուգյան խետ մեր մոր քեռֆ կանի, որ քեռֆ կանի կպոծնի. որ կուգյան պիտի էրթան, դյու քյո նետվանեղ կլարես, մեյ խատ կզանես դևուն, որ կզանես դև չաբալամիշ կէլնի: Չանբալանմիշ էլնելուց սորա, կտառնա քյե կասի՝ բանբագյիթ տղա, մեյ խատ էլ զանրկ, որ բիս-բիթիուն պոծնեմ: Ինչ կանդանր որ կասի զանրկ, չէլնի զանես, խետ որ զանես՝ բիրդանն կսաղանա, որ սաղացավ՝ քյե կուտի անպատճառ:

Էսա ճիչ ախպերն ի, առատուն մոր կասի. - Մարե՛, խաց-պանն պե ուտեմ. որ էրթանմ:

Մերն ի, կասի. - Խա՛, քյե մեռնեմ. իմ պալիկս, մկա կպերեմ:

Կէլնի խաց-պանն կպերի, կուտա լաճուն:

Լաճն ի, կուտի, կպոծնի, կէլնի ուր նետ-վանեղ կանի, որ սանքյի պիտի էրթան:

Պստիկ ախպերն ի կպիրի խսիր, ճիչ ախպոր կփանթութի մեչ էտա խսրին. կտանի կտնի դռան իտև:

Էսա կնիյն ի, կէլնի նոր թոներ կվառի. նոր կեր-կերակուր կիփի. որ դև գյան ուտի:

Մեկ էրկու սանհանթից սորա դև կուգյան, կուգյան կէրթան ներս. խետ կնգյանն գյեռ կուտեն, կխմեն, էրթալու գյանխ գյեռ կաց պանրև կանի, որ պիտի էլնի դուս, էսա ճիչ լաճն ի դռան իտևանց ուր նետվանեղ կլանրի, մեյ խատ կթողնի, խետ թողնելուն՝ դողրի մեչ էսա դևու սրտին: Խետ զանելուն դև կինի, որ կինի կբաշլայի չանբալանմիշ էլնել, կդառնա էսա տղին կասի. - Բանբագյիթ տղա, մեյ խատ էլ զարկ, որ խորոտ մեռնեմ:

Էսա տղեն ի, կասի. - Իգյիթի դոբ մեյ կէլնի, էրկու չէլնե:

Էսա դևն ի, կտիսնա որ ճար չկա, չանբալանմիշ կէլնի, չհուր կմեռնի:

Էսա ճիչ լաճն ի, որ կտեսնա դև մեռե պոծե, կպիրի կկոտրտի, կանի կիմա-կիմա. կտանի մեյ խա զատու տեղ, փոսմ կփորի, կխորի դան:

Էսա դևն ի. չանբալանմիշ էլնելու գյանխ կնգյանն կասի. - Կնի՛կ, զիկ որտեղ որ կտանեն խորեն, դյու մեկ իբրեղ ճյուր որ պիրես լցես վեր իմ գյերեզմնին, ես կսաղանամ, կէլնեմ վեր:

Էսա տղեն ի, էսա պանն կլսի, ջանդանկ կտանի ընկուն տեղ կխորի, որ ուր մեր չի տիսնա:

Կընցնի ընկնա քյանիմ տարի, էսա լաճու մերն ի. հան էրթալով կպանրանյնա. կխիվնտնա, ընկուն. որ վեր ոտաց չի կանա կայնե:

Ավուր մեկ Էսա ճի̈չ լաճն ի, ուր մոր կասի. - Մարե՛. ի՞նչ էլե քյե, որ ըսկնա ճա̈ պա̈րա̈կ կմանես. էրթալով ճա̈ կխիվնդնաս, ոտից կինես:

Մերն ի կասի. - Ա բալամ, ես էլ չեմ գիտե ի՞նչ ի. շատ խեքիմներաց կյնացի, զիկ ասին՝ թե որ Էրթաս դնու գյերեզմանից ափըմ խող պիրես ես ուտեմ կծըրեմ:

Լաճն ի կասի. - Մարե՛, էդ էլ պա՞ն ի. կայնի Էրթա̈մ պիրեմ:

Էսա լաճն ի. որ կէրթա̈ դնու գյերեզմնից խող պիտի առնի պիրի, Էսա մերն ի կելնի ուրինց տանիս. տիսնա խինքյ որ տեղն ի դնու գյերեզման. որ էն մեկէլ օր առնի իբրեղմ ճԱւր Էրթա̈ գցի վեր գյերեզմնին, որ դն սաղանա:

Էսա ճի̈չ լաճն ի կէրթա̈ դնու գյերեզմընից մեկ ափ խող կառնի կուգյա կուտա ուր մոր կասի. - Մարե՛, դե առ. Էսա չի՞ քյո ուզած:

Էդա խող ըսկուն պան էր. որ վով որ ուտի բիրդան կմեռնի:

Էսա մերն ի կպերի էսա դնու խողից իրեքյ խատ գյա̈թա կշինի, մեյ խատ էլ ճի̈չ կանի. որ նշան էլնի տա ճի̈չ լաճուն. կպիրի իդոր մեջ էդա դնու գյերեզմնի խող կլցի, խմոր կուտա վերեն, կելնի թոնիր կվառի. կթխի էդա գյա̈թեքյ, որ տա լաճուն ուտի, որ մեռնի, ինքյ մեկ իբրեղ ճԱւր կառնի կէրթա̈ թափի վեր դնու գյերեզմնին. որ դն սաղացուցե:

Էսա պստիկ տղեն ի. որ կտեսնա մոր արած թխելու գյախ՝ էդա գյա̈թի մեջ, որ դնու խող լցրեց՝ կխճի վերէն, նշան կանի:

Մերն ի կթխի կպոծնի, թոնրից կխանի, կտանի մառան. որ իրիկուն գյա տղին տա ուտի:

Իրիկուն ի էւս լաճ կուգյա. շատ անութի կելնի. կասի. - Մարե՛, ես անութի եմ. ինչ ես թխե, պե ուտինք:

Մերն ի կասի. - Խա. բալամ. քո մեր մեռնի քե, քե խամար էսօր գյա̈թա եմ թխե:

Լաճն ի կասի. - Դե պե, ուտենք:

Մերն է կէլնի կերթա̈ մառնից իրեք գյա̈թեն կառնի կուգյա. էդա ճի̈չ որ դնու խող կա մեջ կուտա ճի̈չ լաճուն, էն մեկէլներ մեկ ուր կպախի, էն մեկէլն էլ կուտա պստիկ լաճուն:

Էսա պստիկ լաճն ի, որ կտիսնա ուր նշանած, որ բիթի̈ն ճի̈չին ի տվեր, ուր ախպոր կզանի ճաման ձեռքներաց կխլի կառնի, կասի՝ թողեք ե՛ս պաժնեմ:

Էսա ճի̈չ տղեն ի կասի. - Ախպե՛ր, ինչի՞ էտասկնա արիր, Է՜, ախր ես անութի եմ, Է՜, շուտ արա ինչ որ կանես:

Պստիկ ախպերն ի, կառնի գյա̈թեքյ առաճ ճի̈չ կուտա մոր, կասի. - Մեր բիթունից ճի̈չ ի, ճաղն ի, որ էսա ճի̈չ ինոր տանքյ, մեր մոր կխասնի:

Ինորից քիչ պստիկ կուտա ուր ախպոր, իսկ զմենից պստիկ կպախի ուր, կասի՝ ճա̈ղն ըսկնա̈ եի:

Կառնեն գյեո կբաշլայեն ուտել մե մեկ ուր գյաթեքյ. ճամա մեր որ կտիսնա դնի խողով գյա̈թեն ուրն ին տվե, չի ոսոե:

Պստիկ ախպերն ի, կտիսնա որ մեր չուտե ուր գյա̈թեն, կասի.

- Մա՛. ինչի՞ չես ուտե:

Մերն ի կասի. - Դյուր չի գյա̈ որ ուտեմ, էսօր իշթաղ չունեմ, չեմ կիտե ի՞նչ էլե, էլմ էլ, չեմ կիտե խիվանդ եմ, ի՞նչ եմ:

Պստիկ ախպերն ի, կասի չէլնե, որ չէլնե, պիտի կտրես մեկ կտոր, պիտի ուտես, ի՞նչխ կէլնի. որ մենքյ ոսոենքյ, էն նստի իրիշկա:

Պստիկ ախպերն ի, շատ կզոռի, որ մեյ թիշյա̈ առնի, աման ի՞նչ կա̈նդա̈ր որ կանի. ճար չէլնե, մեր չուտե. որ չուտե:

Ճիչ ախպերն ի, պստիկ ախպոր կասի. - Ինչի՞ կզոռես. որ չոսռե:

Պստիկ ախպերն ի, կասի. - Չէ՛, իլմքյ պիտի ուտի, չէլնե որ չուտի, ի՞նչխ կէլնի. որ տան մէչ նստինքյ, մեյդյմ. մեյ ուտի, մեյն նստի իրիշկա, չէլնի, պիտի մեյ կտոր ուտի, խո չի՞ ծակե ուր փոր:

Ճիչ ախպերն էլ կզոռի, կասի. - Մարե՛, դե՛ դյու եէլ մեյ կտոր փոթու տիր պերանդ, մեր պստիկ ախպոր խաթր մի կոտրե, խո փորդ չի՞ ծակե:

Մերն ի, կտիսնա որ էլ ճար չկա, կասի. - Մ'եյ կտոր փոթուցեմ. բարեմ տնեմ պերանս խենքյ ի՞նչ կէլնի, - Լասի: Գյաթից մեյ կտոր կփոթուցի, կտնի պերան: Կուտի կպոծնի, քիչմ կմնա, Էսա կնիկ յավաշ-յավաշ կբաշլայի ուռել. կոտի. կոտի. ճամանն բիրդան կպատռի, կէլնի խազար կտոր:

Ճիչ ախպերն ի, որ կտիսնա մեր ըսկնա էլավ, պատռավ, ճաման կխասնի մեկ էրկու սիլլա կթալի ուր պստիկ ախպոր իրեսի մէչ. կասի. - Էսա ի՞նչ ալեա խանեցիր իմ գյլեոխ, Էսա ի՞նչ արիր:

Ճիչ ախպերն ի, որ կզռնի ախպոր իրեսի մէչ, ախպոր խելքյ կէրթա. կինի էնտեղ: Որ կտիսնա ինգյավ էնտեղ, էլ մոր կթողնի կէրթա շոտ ճյուր կպերի. կզռնի ախպոր իրես. խելքյ կպերի վերեն, կառնի կտնի գյիքյ. կպաքյի, կտառնա կասի. - Ա՛խր, ինչի՞ ըսկնա արիր է:

Պստիկ ախպերն ի, որ խելքյ կուգյա գյլեոխ, կտառնա ախպոր կասի. - Ախպե՛ր, ինոր ի՞նչ որ էլավ տեղն էր, դյու ալա չես կիտե, թե ի՞նչ էլե: Կասի, կտառնա ախպոր կբաշլայի պատմել, թե էն ճիչ գյաթեն, որ առած տվեց քյե, ինոր մէչ դնու խող կեր լցուկ: Իտուր քյե, որ ուտեր՝ մեռներ: Ես էլ դատաստան անելու խամար արեցի, նոր թազա պաժնեցի, էն տվի ինոր, որ ուտեր ու գյլեոխ գյեր էն, որ քյո գյլեոխ պիտի գյեր:

Ճիչ ախպերն ի, որ Էսա պան կլսի, կպռնի ախպոր ճակատ կպաքյի, կտառնա մոր շանդկի կտորներ կժողվի կտանի դնու խետ կխորի, կտառնա կուգյա տուն:

Էսասկնա կըռնցնի ժամանակմ, Էսա էրկու ախպեր իրար խետ կապրեն:

Ավուր մեկ Էսա ճիչ տղեն ի, էլմ էլ ուր սաննաճթին կէրթա, էլմ էլ ուր ավչութեն: Մ'եկ օր դաշտի մէչ կտիսնա մեյ խատ խազալ, նետվաղեղ քյաշի, որ զռնի, Էսա խազալ բիրդան կփախի, որ կփախի, Էսա լաճ կինի իտև: Խազալ կփախի, Էսա լաճ կինի իտև, էն կփախի էս կլառի, էն կփախի, էս կլառի, կէրթա, կէրթա, կէրթա, կմտնի մեյ խատ չադրիմ մէչ:

Էսա յաճն ի, որ շատ կլառի Էսա խազալի իտև, կտիսնա, որ կնաց մտավ մեյ խատ չադրիմ մէչ, էլ չինգյա իտև: Տեսավ Էդա տեղ մեյ խատ խորոտ ավուզմ, մէչն էլ խազար ճղանի շատռավւան կթալի: Ինքյն էլ կայաթ նեղացե, քյրտնե, կնստի Էդա ավուզի քյարի վերեն, որ խանքյ կառնի, քյրտինքյ կչորանա, կէլնի Էդա պաղ ճրից էլ կխմի, կպառկի Էդա տեղ, քյիչմ գյախ կքյնի:

Էսա խազալն ի, որ խանքյակտոր կէրթա կմտնի Էդա չադր, Էդա չադր մ'ասե, որ մեյ խատ ճիչ դնու չադր ի: Էդա չադրի մէչն էլ Էդա դնու ախչիկ նստուկ էլե, որ Էսա ախչիկ կտիսնա ուր խազալի խանքյակտոր չադր մտնել, կասի. - Աչքբա, Էսա վո՞վ էլե, որ իմ խազալի իտևն ինգյե: Կասի. չադրից կէլնի դյուս, կիրիշկա, կտիսնա, որ ուտենց ավուզի կուշտ գյետ մարթմ կա կայնուկ:

Էսա ախչիյն ի, որ կտիսնա Էսա տղին զատամանց կասի՝ մեյ խատ պիտի էրթամ տեսնամ խենքյ Էսա վո՞վ ի, որ իկե մեր խող, որ խավքյն ուտ պռուտով, օցն ուտ փորով չէր կանե գյե ըստեղ:

Էսա ախչիյն ի, կէլնի մեյ խատ փառչ կառնի կէրթա. որ էրթա ավազանից ճյուր պիրի, համդա էլ տեսնա խենքյ էսա ի՞նչ մարթ ի, որ իկե ուրենց խող:

Ախչիյն ի, փառչ կառնի, կուգյմ, որ ճյուր պիրի, կմոտոխասնա, կտիսնա, որ մեյ խատ սիրուն բմբագյիթ տղեմ գյեռ ավմզանի մոտ կայնե, քնուց էլե վեր, լվացվե, կտրպվի:

Էսա ախչիյն ի, որ էսա լաճուն կտիսնա, խելքյ կթալի վերեն:

Էսա լաճու աչկն էլ խետ կինի էսա ախչկան իրես, կտիսնա ախչկան խորոտկութեն. խելքյ կէրթմ, կինի դմ:

Ախչիյն ի, որ կտիսնա էսա լաճու խելքյ կնաց, կխասնի ճյուր կզմնի երես, ուր ջուխտ ծծեր կխանի կպոտի վեր էսա լաճու իրեսներաց. չհուր խմզմր սև հմլով կխանի վեր:

Էսա ախչիյն ի, կտիսնա որ լաճու խելքյ էկավ վերեն, կտառնա կասի. - Այ բաբագյիթ տղա, դյու ի՞նչխ ես իկե էսա խող, որ օցն ուր պոոտով, խավքյն ուր թիվով չէր կանե գյե, - էլմէլ կդառնա էսա տղին կասի, - էսա խող որ կա՝ դևու խող ի, մարթ չի կանա էնա խող մտնե, դյու ի՞նչխ ես իկե:

Էսա լաճն ի, կասի. - Ես էլ չեմ կիտե գյեռ էկա ինգյա:

Ախչիյն ի, կասի. - Կիտես ի՞նչ կա: Բաբաագյիթ տղա, ես որ էկա մոտոխասցա քյե, տեսա, ես զմրկվա քյե, ես քյե պիտի առնեմ, դյու ի՞նչ կասես. խոսկ կուտա՞ս:

Էսա լաճն ի, կասի. - Ես էլ քյե զմրկվա, դյու որ կուզես, ես պան չունեմ ասելու:

Իսոր վերեն կխանեն մեկ-մեկելու մատնեկ կմտուցեն, կնշանվեն:

Էսա ախչիյն ի կտիսնա, որ ուր սրտի ուզածն էլավ, կդառնա էսա լաճուն կասի. - Իմ բմբագյիթ նշանած. էսա խող որ կա՝ դևու խող ի, մարթ խողածին էսա խողի մեչ չի կանա մնա: Խավքյն ուր պոոտով չի կանա էսա խողի իրես էլնե, մկա դյուն էլ չէր կանի մնե, համան էն որ ես քյե ուզեցի, զմեն պան քյե խամար խանգյստացավ:

Ախչիյն ի, կասի. - Քանի որ էսասկնա էլավ, ես քյե կասեմ զմեն պանն, կիմցուցեմ, որ վերճ մենքյ ըոհաթ ապրենքյ:

Կասի. - Կիտե՞ս ինչ կա, իրիշկա տե՛ս էնա չադր, որ չէրևա, էն իմ խոր չադրն ի, իմ խեր մկա էնտեղ քյներ ի, նոր էսօր թմզմ քյներ ի, մլմ չյուր յոթ օր, յոթ կիշեր, յոթ սահաթ պիտի քյնի, նոր էլնի վեր: Եփ որ էլնի վեր, չի կանա՝ չուր ես մեյ խատ խոփ չտայցուցեմ, դնեմ վեր ինոր փորին, չի կանա էլնե վեր:

Էսա ախչիյն ի, կասի. - Ես կուզեմ խանգյիստ ապրեմ, մեյ մարթ իմ վերեն խմբմր չի տա, իտոր խամար էլ ես կուզեմ, որ իմ խեր մեռնի, զմթի պատվյեր ի, էլ չեմ ուզե մնմ: Ինոր վոշ առնելու խամար կիտե՞ս ի՞նչ պիտի անես: Էն չադր կտեսնա՞ս, էն չադրից խարիր առրմ էնտեխ կպերես յոթ խատ պողպտե խաստ ցից, կզմնես խարեր առրմ էնտեխ, խորս չադրից կդառնա մեյ խատ ուրիշ տեսակ չադրմ, կքմշես վերեն ըսկուն, որ մեր չադրի նմուշ չէլնի: Եփ դև կէլնի վեր կտիսնա, որ ինքյ ուր չադրի մեչ չի՝ բիրդմն կթյոզնա, որ թյոզցավ ուր կես ուշ կէրթմ, որ էն յոթ էրկթե խաստ ցցերն էլ տիսնա, դհա կթյուլնա, ըսկուն, որ մեյ խատ էլ դյու գյաս ասես՝ դև կոիվ կուզեմ՝ զաթի բիսբիթհուն կպոծնի, էլ վոշ չի մնա մեչ: Էն գյմխ կուգյաքյ կսպանեքյ, մենքյ էլ խանգյեստ կապրենքյ:

Էսա ճհչ տղեն ի, կասի. - Ի՞նչխ կէլնի էդասկնա պանն, քյո խեր ի՞նչխ մորթենքյ, մե յարամիշ կէլնի:

Ախչիյն ի, կասի. - ՉԷ՛, թե որ խերս սաղ մնաց, օրմ չէ օրմ քյո հաղ շատ ֆմնմ

կէլնի, ավատա. ես կուզեմ, որ խերս մեռնի: Դևու ցեղ ի. մեկ օր չէ, մեկ օր գնարարմ կուտա:

Էսա ճոչ տղեն ի. որ կտիսնա էսա ախչկան ասածներ. ինքյ էլ չի կանա վազ գյա էսա ախչկան մոտեն, կասի. - Աղե՛կ, իմ հյուրի փնարի, ի՞նչխ կուզես, ըսկուն արա:

Ախչիյն ի. կասի. - Ջյանի որ խոսք տվիր, իմ ասածներ չմոռանաս, որ խազարավոր, փյուրավոր. միլիոնավոր ասքյար էլ թափցուցես պիտի չկանաս հաղթել իմ խոր, թե որ իմ ասածներ չանես, - կդառնա էսա լաճուն կասի, - եփ որ կուգյաքյ կբաշլայեքյ անել, կտիսնաք. որ զոռ կինեքյ. էնգյախ առ էսա մազ, կուտաս կրակ. իմ փայխի մեջ իրեք խատ թևավոր խրեղեն ծի կա. կուզյան քյե հեռքյ, քյե կառնեն կփախցուցեն:

Էսա լաճն ի, կասի. - Թե որ ես չկարցա, իմ պստիկ ախպեր Դյունյա Ջալաբին կանա անե էդա պան, էն էլ ապա դևու ցեղ ի:

Էսա ախչիյն ի, որ կլսի էսա լաճու պստիկ ախպոր դևու ցեղ էլնել. կասի. - Մնդամ, որ քյո ախպերն էլ դևու ցեղեն ի, կանա անե էսա պան:

Պստիկ ախպերն ի, որ կլսի ախպոր արած էլածներ, կասի.

- Ախպե՛ր, քյանի որ խոսքյ ես տվե. մնոախ մա՛նե:

Կասի. կէլնի յոթ խատ խաստ էրկթե ցից կուտա շինել չադրի խամար, մեյ խատ էլ ուրիշ տեսակ չադր կառնի, կդառնա ճոչ ախպոր կասի. - Դե՛, էլի էրթանքյ:

Կէլնեն էսա ճոչ ախպերն ի խետ պստիկ ախպոր, ինչ որ լազմ ի, կժողվեն կառնեն, կէրթան չուր էդա դևու խող:

Որ կխասնեն դևու խող, կմտնեն կէրթան, կէրթան, չուր կխասնեն էսա դևու չադրի մոտ:

Էսա պստիկ ախպերն ի, կպիրի խարիր աղըմ զատ էդա յոթ խաստ էրկթե ցցեր կզանի գյետին. էդա պիրած չադրն էլ կքյանշի վերեն: Սորա կդառնա դևու չադր կքյակի, մենակ ցցեր կթողնի դենստեղ: Կդառնա դևուն կպոնի ուր յաթղով-մաթղով կտանե կդնե էդա թանզա չադրի մեջ: Կդառնա կուգյան ուր ախպոր խետ կկայնեն վեր ավուզին, չուր դևու վեր էլնել:

Էսա դևու օրն իկե. յոթ օր պոծե, համան կտիսնա, որ խոտ վեր փորին դրող չկա, գյեռ յավաշ-յավաշ կէլնի վեր, աչկեր կպանան, աչկեր որ կպանան՝ կտիսնա. որ ուր չադրի մեջ չի, կես ջան կթողնա. իր վոժի կես կէրթա: Մեյ խատ էլ կիրիշկա, կտիսնա, որ ուր չադրի ցցերն ի մենակ մնացե, էնտեղ կեսն էլ կթողնա: Մեկ էլ կտիսնա, որ սար քյար բիթուն անքյար պոնե, բիսբիթուն կթողնա, կպոծնի:

Դյունյա Ջալաբին ի. որ կտիսնա դև էլե վիր՝ ախպոր խետ կվանզեն, որ էդա հալի մեջ պոնեն սպանեն: Որ խասնեն դևու չադրի մոտ, էսա Դյունյա Ջանլաբին կվանզի, կընցնի ուր ճոչ ախպոր ատանճ, կասի ճոչ ախպոր. - Դյու կաց ետև, ես դևու ջնա եմ, ես կանամ մենակ ինոր խետ գյլեռխ էլնե, դյու չես կանա: Դյու կայնե զատ. թամաշա արա:

Դյունյա Ջանլաբին ի կտեսնա, որ դև բիսբիթուն վոժից ինգյե, համան կէրթա բիրդան կկայնի էսա դևու ատանճ, կասի. - Կոիվ կուզեմ, կոիվ:

Էսա դևն ի, խետ էսա պանն էլ կլսի, զաթի բիսբիթուն կթողնա, կպոծնի:

Էն գյախն ինե Դյունյա Ջանլաբին կխասնի կքյանշի ուր թուր, կզանի մեջ գյլխուն, կանի էրկու կտոր. կտանի զատ սարիմ գյլեռխ կխորի: Ըսկուն տեղ տարավ, որ ախչիկ հան դիժարլամիշ չէլնի, էրթա վերեն լան:

Էսա լաճերն ին. դևուն սպանելուց սորա կէրթան ուրենց տուն-տեղ կպերեն էսա դևու խողի մեչ կնստեն:

Խարսնիս կանեն յոթ օր. յոթ կիշեր. էսա ճԺչ լուճ ինան դևու ախչիկ կպսայվեն:

Կընցնի ըսկնա մեյ ժամանակ. մեկ օր էսա լաճու կնիյն ի Դյունյա Ջալաբուն կասի. - Դյունյա Ջմլմբի. քյո օրն իկե, խերիքյ ի առանց պսայվել մնաս, արե քյե պիտի պսակենքյ:

Դյունյա Ջմլմբին ի. կասի. - Չէ՛, թե որ իմ ուզած կէլնի՝ կպսայվիմ, թե որ չէ՝ նմ՛ կպսայվիմ, նմ՛ պան:

Էսա կնիյն ի կասի. - Ո՞րն ի քյո ուզած. որ էտասկնա զոռ կճարվի:

Դյունյա Ջմլմբին ի. կասի. - Իմ ուզած Չեզչեզի պերթի մոտի էն պանցր սուրուխ քյարի վերվի ախչիյն ի:

Էսա ախպոր կնիյն ի, կիտի ինչ ախչկան խետն ի. էսա լաճուն էլ, իր տեքյրոչ շատ կուզեր, կիտեր, որ շատ կտրիճ բաբազյիթ տղա էի, կասի. - Թող քյո ուզած էն էլնի, մենակ թե դյու պսայվի: Համան քյե պամ ասեմ. էն ախչիկ պերել քիչմ զոռն ի, դյու արե ինորից վազ կաց, էրթանքյ ուրիշմ պիրենքյ:

Էսա լաճն ի, կասի. - Չէ՛, որ չէ՛, ես էն ախչիկ կուզեմ, իլմքյ որ բիլաքյ:

Էսա կնիյն ի, կտիսնա որ ճար չկա, չի կանա ուր տեքյոր կանդրմիշ անե. ճարաճատած կասի. - Դե՛. դու կիտես, մենակ թե եփ որ կէրթաս էդա ախչկան ուզելու. զիկ ասա, որ օր կէրթաս. որ ես էն օր ռամ թալեմ, քյո աստղ իրիշկամ, տեսնամ քյանի որ քյո աստղ պայծառ ի՝ աղեկ. իսկ թե որ բաշլայից խավարել. էն գյմխ ես կիմնամ: Համան դյուն էլ էսս մազ կուտաս կրակ՝ կկանչես քյո ճԺչ ախպոր վեր Բմզիկ ծիյուն. էն գյմխ մնքյ կխասնենքյ քյե կազատենքյ:

Էսա լաճն ի կէլնի ուր սև ծին-կխեծնի, սև շորեր կխայնի, կէլնի կինի ճամբախ: Կէրթմ, կէրթմ. շատ կէրթմ. քիչ կէրթմ, կէրթմ կխասնի մեյ խատ քյաղքյի մոտ, որ կխասնի, ըլմ չխասած քյաղքյին. կտիսնա որ քյաղքյի կշտի պերթի մոտ, մեյ խատ սուրուխ պանցր քյարիմ գյլեոխ ախչիյմ գյեր նստե:

Էսա լաճն ի, կուգյմ կխասնի էդա քյարի մոտ, մեյ խատ կբոռա, որ կբոռա, էսա քյարի վերվի ախչիկ կասի. - Ի՞նչ կուզես:

Էսա լաճն ի, կասի. - Ես կուզեմ քյե, որ էճնես տակ, գյմս իմ ծիյու թարքյ, էրթանքյ էնտեղ, որտեղից որ ես կուգյամ:

Էսա ախչիյն ի. քյարի գյլխուց մեյ խատ վեր էսա լաճուն կբոռա, խետ որ կբոռա. էսա լաճու ծին կդառնա թամխով քյար:

Էսա լաճն ի, շատ չապմլմմիշ կէլնի. որ ծին իրար գյա, անկարելի կէլնի:

Էսա քյարի վերվի ախչիկ մեյ խատ էլ կբոռա վեր էսա Դյունյա Ջմլմբին. խետ որ կբոռա, ճաման Դյունյա Ջալաբու ոտքեր չուր փոր կդառնա քյար:

Դյունյա Ջմլմբու ախպոր կնիյն ի, Դյունյա Ջմլմբին եփ ինքյե ճմմբմխ, էն օրվնից կբաշլայե ինոր աստղ իրիշկալ, կտիսնա որ էրթալով ճա էսա աստղ կխավարի:

Դյունյա Ջմլմբին ի. կտիսնա. որ չէ՝ ուր պմն պոծեր ի, ճաման մազ կուտա կրակ. կասի. - Բմզիկ. դո՞ր ես. քյո վերեն խեծնալի խետ խասի:

Դյունյա Ջմլմբու ախպոր կնիյն ի, կտիսնա որ իսոր աստղ բիսբիթուն խավարավ, ճսման կէլնի Բազիկ ծին կխեծնի, ուր մարթու խետ կխասնի Դյունյա Ջմլմբուն ճետքյ:

Խետ որ կխասնի մոտ Դյունյա Ջմլմբին. կտիսնա որ Դյունյա Ջմլմբին

քյարացե, մենակ գյլեոխն ի մնացե: Համան ուր ծեռաց ճպոտ կզանի վեր էդա սուրուխ քյարին, կասի՝ ցածրացիր:

Էդա սուրուխ քյարն ի կամացմ կցածրանա:

Էսա կնիյն ի. մեյ խատ էլ ճպոտ կխասուցի վեր էսա քյարին, կասի՝ էճի չյուր գյետին:

Էսա քյարն ի. կկուրիսի. էսա ախչիկ ըոույտ կկայնի վեր գյետնին:

Էսա ախչիյն ի, կասի. - Ի՞նչ կուզես. ուզի քյո ուզած:

Էսա լաճու կնիյն ի, կասի. - Ես կուզեմ որ էսա լաճ սաղանա:

Էսա ախչիյն ի, կասի. - Թող քյո ուզածն էլնի:

Բիրդան էսա լաճ կսաղանա, համա ծին ալու քյար ի:

Էսա կնիյն ի. ճպոտ կզանի վեր քյարին, կասի. - Կուզեմ, որ ծին էլ վեր կենա:

Էսա ախչիյն ի, կասի. - Թող քյո ուզածն էլնի:

Էսա լաճու ծին էլ կսաղանա, կէլնի կկայնի:

Էսա ախպոր կնիյն ի, կդառնա տեխ ուր տեքյր, կասի. - Էլ ի՞նչ կուզես, Դյունյա Ջնլաբի:

Դյունյա Ջնլնբին ի, կասի. - Ես կուզիմ, որ ըստեղ ի՞նչ կնանդնր որ քյարացածներ կան, որ իմ օրին ին, էլե բիթին էլ սաղանան, էրթան ուրենց տեղեր:

Կնիյն ի, կասի. - Էդ էլ պնա՞ն ի, թող քյո ուզած էդա էլնի:

Ախպոր կնիյն ի, ճպոտ կզանի վեր քյարին, կասի. - Ես կուզեմ, որ էսա խազար ութ խարիր մարթեր սաղանան. էլնեն վեր, էրթան ուրենց տեղեր:

Էսա ախչիյն ի. կասի. - Ուրիշ ի՞նչ կուզես, ուզի՛, քյո ուզած էդա մեյ պնն չի:

Կնիյն ի, կասի. - Ես մենակ էդա կուզեմ:

Ախչիյն ի, կասի. - Թող քյո ուզած էդա էլնի, էդ էլ պնա՞ն ի:

Բիրդան կտիսնա. որ խնզնր ութ խարիր մարթ ուրենց ծիյու խետ որ քյարացիր ին մնացե, կէլնեն բիթին էլ սաղ սնլնմնթ կկայնեն էնտեղ:

Դյունյա Ջնլնբին ի, որ կտիսնա էսա ախչկան խորոտկութեն. կնմանի հյուրի-մնլնքյ՝ խելքյ կէրթա:

Էսա կնիյն ի. կխասնի տեխ Դյունյա Ջնլնբուն, խելքյ կպիրի վերեն, կասի. - Դե էլի վեր տեսնանքյ. խենքյ ի՞նչ պիտի անենքյ:

Դյունյա Ջնլնբու առճև էսա կնիկ մեյ խատ ըսկուն կզնեե վեր էսա ախչկան վզի վերեն, որ էսա ախչիկ խելքյ կէրթն, կինի դնն:

Էսա լաճն ի, կասի. - Ախր ինչի՞ ըսկնա արիր, էսա տեղ կա խնզնր ութ խարիր աչկ վեր էսա ախչկան, դյու ի՞նչխ զարկիր սպանեցիր:

Էսա կնիյն ի, կասի. - Դյու ծենդ կտրի, ալն տես ի՞նչխ կէլնի. էսա ախչիկ չի մեռե, մնոնխ մանե:

Քիչ սորա կտիսնա, որ ախչկան խելքյ էկավ վերեն, համան կոոծկա, որ կոոծկա պերնից մեյ խատ խնզնր գյլխանի ջանավարմ կինի տակ: Էսա ախչիկ կսաղանա էլմ էլ ւսոաճվան պես, չանքյ առաճն էլ խորոտ, խոտն-խրեղեն:

Էսա լաճն ի, որ կտիսնա էսա պնն, շատ կուրախնա:

Էսա կնիյն ի, կասի. - Ըսկուն արե, որ ի՞նչ կնանդնր որ հիլա խուրդա կեր մեչ թափե, դառնա քյո ուզածի պես կնիկ:

Կդառնա էդա ջանավարն էլ կուտա Դյունյա Ջնլնբին կասի. - Ա՛ռ, էս էլ դիր քյո ծոցի կութու մեչ:

Լաճն ի, որ կտիսնա աղորթմանց ախչիկ ավելի խորոտկցավ, կդառնա ուր

ախպոր կնգյան կասի. - Դե՛, մկա ասա, էսա խնձար ութ խարիր խոքյի մարթերաց թող մեկ գյմ իսոր ուզի տանի:

Կնիյն ի, կասի. - Ի՞նչխ, մենքյ ախր քյե խամար ենքյ իկե, էսա զմեն պան, որ արինքյ, քյո սիրուն էր արինքյ, ի՞նչխ էլենենքյ ինոնց ասենքյ, թե՝ որդ կուզեքյ, ուզեքյ, տարեքյ:

Դյունյա Ջնալաբին ի, կասի. - Իսոնքյ զիզնից առած ին իկե, ի՞նչխ որ էլնե ինոնց պիտի խարցուցեմ, թե որ առնող չէլնե, նոր ես կուզեմ:

Կդառնա էսա խնձմր ութ խարիր ծիյավորներաց կբոռա, կասի. - Է՛յ, ախպերներ, ես էկա, որ էսա ախչիկ ուզե, էկա բայց տեսա, որ դյուքյ էլ եք իկե ուզե, դյուքյ զիզնից ծնած եքյ իկե, իսոր խամար ես ծե կասեմ, քյանի որ դյուքյ զիզնից ծնած եքյ իկե, էսա ախչիկ ծե կխասնի, որդ որ կուզեքյ՝ վերուցեքյ:

Էսա խնձմր ութ խարիր ծիյավորներն ի բիթուն մեյդրա կբոռան, կասին. - Մինքյ ինչ կնանդմր որ քյեզնից ծնած ենքյ իկե, էսա ախչիկ ուզե, համան, որ կխարցուցես՝ էսա ախչիկ խալալ էլնե քյե: Մինքյ էկանքյ դառցանքյ քյար, համան դյու էկար էլմէլ մե նոր աշխարհ պիրիր, մենքյ ի՞նչ սրտով էլ էդա ախչիկ քյո ծեռնից առնենքյ. - կասին, բիթուն մեյ տեղ կպոռան, կասին. - Ախչիյ քյոն ի, քյե պիտի կնքյութեն անե:

Կասին, կէլնեն էդա խնձմր ութ խարիր ծիյավորով, խետ նաղարա զուռնեն, կառնեն, կպիրեն ուրենց տուն: Քյառասուն օր, կիշեր-ցերեկ խարսնիս կանեն, ուրախութեն կանեն:

Իսոնքյ խասան ուրենց մուրադին, մենքյ էլ խասնենքյ մեր մուրադին: